

متن پرسش

با سلام و آرزوی قبول عبادات: جناب استاد طاهرزاده بنده با انگیزه بسیار زیادی وارد حوزه علمیه شدم تا بتوانم به بهترین نحو وظایف دینی خود را انجام دهم. ولی پس از چند سال احساس می‌کنم گویا نقش مهمی نمی‌توانم برای خود و جامعه ام داشته باشم و شاید همین امر موجب شده تا بعضی از طلبه‌ها به سمت کارهای غیر طلبگی روی آورند و مباحثی را که باید در ساعات غیر درسی دنبال کنند آن طور که شایسته است دنبال نمی‌کنند. پیشنهاد شما چیست؟ ما باید چه کار کنیم؟ آیا طلبگی را ادامه دهم؟ و یا به کار دیگری بپردازم؟ و اگر بخواهم طلبگی را ادامه دهم با چه انگیزه‌ای باید آن کار را بکنم که جدی گرفته شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: موضوع، موضوعی است بسیار مهم و درک شرایط تاریخی جهت فهم جایگاه طلبگی در این زمانه، امر مهمی است. آری! اگر بنا است با هویت سیصد سال پیش که انسان‌ها محدودده خود را در حدّ حضور در جهانی می‌یافتند که عملاً قبیله‌ای بیش نبود، و دین‌داری نیز در حدّ رعایت حرام و حلال الهی مدّ نظر قرار می‌گرفت؛ نمی‌توان انگیزه مناسبی جهت ادامه طلبگی در خود ایجاد کنید. ولی اگر متوجه باشید بشر جدیدی متولد شده است که خود را در جهان احساس می‌کند، حال یا باید امثال انسان‌های غربی، جهان خود را در محدوده حیات سکولار دنبال نماید و با انواع بی‌معنی‌های منجر به پوچی و نیهیلیسم روبه‌رو شود، و یا باید در عین احساس حضور جهانی و درک بیکرانگی خود در اکنون‌اش، وجه قدسی بشر امروز را مدّ نظر قرار داد و وارد تاریخی شد که بشر جهانی‌شده نیاز به نظر به ابعاد قدسی خود دارد، و طلبه امروزین این تاریخ، مسئولیت فهم چنین بشری و هدایت قدسی چنین بشری را باید در خود احساس کند تا نه تنها احساس بی‌انگیزه‌ای نداشته باشد، بلکه در احساسی گشوده نسبت به انسان‌ها همراه با شور ایمانی، خود را می‌یابد و می‌فهمد چه اندازه عمیق باید موضوعات طلبگی را دنبال کند تا جوابگوی بشر امروز و فردا باشد. مسلماً دیر یا زود رجوع گسترده‌ای به سوی شما می‌شود و اگر بتوانید با آمادگی لازم که در خود ایجاد کرده‌اید جوابگوی بشر جدید باشید زیباترین معنای زندگی را به همان صورتی که حاج قاسم‌ها در خود احساس کردند، در خود احساس می‌کنید. موفق باشید